

der alle Omstændigheder skabt et ulige Forhold ved det ærede Medlems Resolution i Sommer.

Det glæder mig, at der ogsaa fra Regeringsflertallets Side, f. Eks. fra det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) og fra det ærede Medlem for Givekredsen (N. C. Jensen), er faldet flere Udtalelser, som netop gaa ud paa at vise, i hvilken Grad Bankerne have tjent. Det er utvivlsomt rigtigt. Det ærede Medlem fra Give gik endog saa vidt, at han gik ud fra, at lige meget hvad vi gjorde her, skulde Bankerne nok sørge for at faa Statsgarantien opbrugt til sidste Øre. Det glæder mig, at ogsaa det ærede Medlem for Randers Landkreds erkendte sin Fejltagelse og angrede den Dag, han i sin Tid stemte for Forlængelsen af Nationalbankens Oktroj. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler anførte om de store Penge, som Bankerne have tjent netop i det sidste Aar og tjent paa Bekostning af det økonomiske Liv ved Opretholdelse af den høje Diskonto, hvorved de yderligere have forøget Arbejdsløsheden her i Landet. Nej, Bankerne have sandelig ikke haft Tab, de have kun haft Fordel, og det ærede Medlem fra Ringkøbing har forøget deres Fordel ved den Resolution af 25. Juni, han er Ophavsmand til. Det ærede Medlem mente, at han dog havde vundet lidt for Staten, nemlig 25 pCt. Ja, hvis en Mand, hvem jeg ikke skylder noget, kommer til mig og paastaar, at jeg skylder ham 10 Kr., og jeg saa forhandler mig frem til en Mellemløb, saa at jeg nøjes med at erkende, at jeg skylder ham 75 pCt. deraf og altsaa maa ud med 7 Kr. 50 Ø., tror jeg nok, det er mig, der har varetaget mine Interesser daarligt, og det er den anden, der er løbet med mig. Ganske paa samme Maade løb efter min Mening i Sommer Bankerne med det ærede Medlem fra Ringkøbing.

Den højtærede Finansminister siger, at Staten ikke har fraskrevet sig sin Tiltaleret, men jeg vil gøre opmærksom paa, at selve Bankkomiteens Beretning bruger følgende Ord: Det overlades Bankkomiteen at bestemme, hvilke Sager den vil henvise til Undersøgelse. Den højtærede Finansminister siger, at Staten har ikke afgivet nogen Ret, Bankkomiteen erklærer udtrykkeligt, at det er overladt den at bestemme, hvilke Sager den vil henvise til Undersøgelse. Jeg kan ikke forstaa dette paa anden Maade, end som jeg forstod det, da jeg i Forgaars havde Ordet. Der- til kommer, at selve Kendsgængerne

vise, at Staten ikke har gjort Brug af nogen Undersøgelser eller Aktionsret i disse Sager. Som det tidt er fremdraget — jeg fremdrog det i Forgaars, og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), min ærede Kollega fra Fredericia (L. Rasmussen) have sluttet sig dertil —, havde der været al Anledning til en kriminel Undersøgelse af Forholdene ovre i Fredericia. Det er utilbørligt, at Borgmesteren sidder den Dag i Dag, uden at der er foretaget det allermindste imod ham. Ved at lade det passere, har Regeringen desværre tilstrækkeligt vist, at den, som ogsaa Ordlyden viser, har overladt til Bankkomiteen at bestemme, i hvilke Tilfælde der skal foretages en kriminel Undersøgelse.

Dertil kommer, at jeg ikke kan have nogen Tillid til den Maade, hvorpaa Bankkomiteen røgter dette betydningsfulde Hverv, som den har faaet overladt af Statsmagten. Jeg kan ikke i dette Spørgsmaal have nogen Tillid hverken til de Bankdirektører, der sidde der, eller til Statens Repræsentanter. Jeg skal anføre en af mine Grunde til, at jeg heller ikke har tilstrækkelig Tillid til Statens Repræsentanter, naar der er Tale om en kriminel Undersøgelse af de forskellige Forhold, som Bankkomiteen har med at gøre. Det hedder i Beretningen om Laanekassen — det er flere Gange strejft her under Forhandlingerne — med ret milde Ord, men dog saaledes, at man tydeligt skimter Meningen bagved, at dette Institut har i de senere Aar udviklet sig til en Byggebank, som ved forskellige med Banken mere eller mindre identiske Selskaber havde engageret sig i vidtløftige Byggeforetagender. „I vidtløftige Byggeforetagender“ er et mildt Udtryk, men dog ret dadlende. Efter min Mening tiltrænges der en grundig Undersøgelse af Laanebanken og dens forskellige med Banken identiske Selskaber. Et af disse var det berømte eller berygtede „Bona“, som jeg en Gang tidligere har haft Lejlighed til at omtale — dette Selskab, som var saa heldigt at faa baade Apotek og Teater af den forrige Justitsminister, og som lod den tidligere Justitsministers Svigersøn ude i Hørsholm paa en ganske ubegribelig og umotiveret Maade tjene over 10,000 Kr. I dette Selskabs Repræsentantskab har fra Begyndelsen af en af Statens Repræsentanter i Bankkomiteen, nemlig Statsgældsdirektør Andersen, siddet, men ganske vist ikke paa en saadan Maade, at det har været offentligt fremme, idet han selv ud-